

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecătorul: O. Parfeni

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecătorii: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru

ÎN C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și la examinarea cererii, obligarea examinării cererii și prezentării informației solicitate, precum și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 martie 2017, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2017, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea

încălcării dreptului la informație și la examinarea cererii, obligarea examinării cererii și prezentării informației solicitate, precum și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 05 ianuarie 2017, prin intermediul poștei electronice, s-a adresat Procuraturii Generale cu o plîngere, prin care a sesizat despre acțiunile infracționale, comise de angajații Inspectoratului Național de Patrulare.

Străisteanu Gheorghe a menționat că în demersul expedit prin intermediul poștei electronice, a solicitat confirmarea recepționării, data și numărul de înregistrare a prezentei cereri, însă recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 05 ianuarie 2017, nu i-a fost confirmată, iar angajații Procuraturii Generale nu au reacționat la solicitarea sa.

Reclamantul indică că la 13 ianuarie 2017, la fel a expedit, prin intermediul poștei electronice, o altă cerere, în baza Legii privind accesul la informație, prin care a solicitat repetat, să fie informat despre data și numărul de înregistrare a cererii din 05 ianuarie 2017, însă cererea a fost lăsată fără răspuns.

Străisteanu Gheorghe mai menționează că, în acest fel, angajații Procuraturii Generale a RM, i-au încălcat dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii din 13 ianuarie 2017, în termenul stabilit de lege.

Astfel, reclamantul a concluzionat că cererea din 13 ianuarie 2017, nu a fost recepționată, înregistrată și examinată conform legislației în vigoare, fapt ce duce la încălcarea termenului de 15 zile privind furnizarea informației solicitate, o depozitie imperativă prevăzută expres de Legea privind accesul la informație, fiindu-i încălcat dreptul la informație, prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la cerința privind repararea prejudiciului moral, reclamantul a menționat că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei, se repară integral de autoritatea publică, iar persoana cu funcție de răspundere, va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Reclamantul declară că prejudiciul moral și material se află în legătură directă, cu acțiunile contrare Legii cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, fapt ce denotă că angajații Procuraturii Generale a RM, au ignorat intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 13 ianuarie 2017 și furnizarea informației solicitate.

Totodată, reclamantul a relatat că informația solicitată a fost și este necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată, la examinarea unui alt dosar civil.

Reclamantul a estimat mărimea prejudiciului moral la suma de 715 lei, susținând că acesta a fost cauzat, prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Procuraturii Generale a RM, comise vădit contrar legislației, în suferințe continue din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința sa de către angajații Procuraturii.

Străisteanu Gheorghe solicită, constatarea încălcării dreptului său la informație și dreptul la examinarea cererii din 13 ianuarie 2017, în termenul stabilit de lege; obligarea Procuraturii Generale să examineze cererea din 13 ianuarie 2017 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată; încasarea de la Procuratura Generală a RM a sumei de 715 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul prevăzut de lege, a cererii din 13 ianuarie 2017 și prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 martie 2017, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe. A fost constatată încălcarea dreptului la informație și la examinarea în termenul stabilit de lege a cererii lui Străisteanu Gheorghe din 13 ianuarie 2017 de către Procuratura Generală și s-a obligat Procuratura Generală să examineze cererea lui Străisteanu Gheorghe din 13 ianuarie 2017 potrivit prevederilor Legii RM nr. 190 din 19.07.1994 coroborată cu Legea nr. 982 din 11.05.2000 și să emită răspuns. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, Procuratura Generală a RM nu a respectat termenul stabilit de lege pentru examinarea cererii de acces la informație depusă de Străisteanu Gheorghe, or, la caz s-a stabilit că, cererile de acces la informație au fost depuse la 05 ianuarie 2017, respectiv, la 13 ianuarie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic alegațiile invocate de Procuratura Generală a RM precum că la adresa electronică a Procuraturii Generale a RM, nu au parvenit cererile depuse de Străisteanu Gheorghe, deoarece prin extrasul din poșta electronică a ultimului rezultă cert că cererile respective au fost depuse, iar Procuratura Generală le- a recepționat.

Concomitent instanța de apel, în partea respingerii cererii de chemare în judecată, a remarcat că Străisteanu Gheorghe nu a prezentat probe plauzibile, care ar demonstra suportarea de către acesta a prejudiciilor fizice și psihice, determinate de omisiunea adusă de pârât, precum și nu a indicat, care drepturi personale nepatrimoniale în sensul

art. 1422 Cod Civil, i-au fost lezate prin inacțiunile pârâtului. Totodată, a reiterat că admiterea revendicărilor cu privire la constatarea încălcării termenului de examinare a cererii de acces la informație și obligarea eliberării informației solicitate, reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de Străisteanu Gheorghe.

La 12 decembrie 2017, Procuratura Generală a RM a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului, Procuratura Generală a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație că, probele prezentate și anume extrasul din registrul electronic de intrare a documentelor Procuraturii Generale pentru perioada 13 ianuarie 2017 – 20 ianuarie 2017, din care reiese că cererea lui Străisteanu Gheorghe din 13 ianuarie 2017, nu a parvenit prin poșta electronică a Procuraturii.

Recurenta și-a întemeiat prezenta cerere de recurs în baza art. 10 alin. (1) al Legii cu privire la petiționare, și anume, că petițiile, ce nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (1), al Legii nominalizate se consideră anonime și nu se examinează.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei, copia decizie Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurenteii, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, la 08 decembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire, însă dovezi privind recepționarea acesteia, la materialele cauzei lipsesc (f.d. 79).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 decembrie 2017, în termen.

La 14 februarie 2017, în adresa intimatului Străisteanu Gheorghe a fost expediată copia recursului declarat de Procuratura Generală cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La rândul său, Străisteanu Gheorghe nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Procuratura Generală în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Procuratura Generală, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de către Procuratura Generală se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Procuratura Generală.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A consideră inadmisibil recursul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și la examinarea cererii, obligarea examinării cererii și prezentării informației solicitate, precum și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan